

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopis se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vratna 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnistva:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 49.

V Ljubljani v ponedeljek 28. aprila 1884.

Tečaj I.

Vabilo na naročbo.

S 1. majem prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pasku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Za Ljubljano:

na mesec	gld. —50
do konca junija	1—
„ „ septembra	2-50
„ „ decembra	4—
za donajanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Po pošti:

na mesec	gld. —85
do konca junija	1-70
„ „ septembra	4-20
„ „ decembra	6-70

Naše časnikarstvo in severna železnica.

Od nekdanj se čuje bridka pritožba v domoljubnih krogih, da slovensko časopisje nima obširnega obzorja ter utopljeno v malostnih domačih preprih po polnem zanemarja najvažnejša vprašanja vnanje in trgovinske politike. Navidezno se je to nekoliko izboljšalo v najnovejši dobi. Tako smo n. pr. z zanimanjem čitali v „Slov. Narodu“ uvodni članek in zopet dopis z Dunaja, ki se bavita s pogodbo, katero namerava država skleniti z delničarji ces. Ferdinandove severne železnice. Ali ta prevrat je vendar le navidezno, kajti na prvi pogled mora trezen opazovalec spoznati, da dotično umovanje ni proizvod resnega premišljevanja ter da se pri nas vedno še

razpravljajo važne zadeve brez neobhodno potrebnega stvarnega znanja.

To velja v prvi vrsti o uvodnem članku, katerega je sodelavec „Slov. Naroda“ pod tverdiko — o — prijavil v 82. številki tega dnevnika o težavnem predmetu severne železnice. Da naša sodba ni preostrá, da je publicistični naš kolega v istini *peregrinus in Israel* gledé vsega, kar se tiče železnične politike, vidi se že iz tega, ker mu je po polnem neznan fundamentalni razloček med privilegijem kake železnice in železnično koncesijo. Brez vsakega pomisleka trdi, da se „severni železnici petdesetletni privilegij, kateri jej preteče v letu 1886, po daljša za celih osemdeset let“ — in vendar poudarja že § 1. pogodbinega načrta, da neha privilegij z istim dnevom, s katerim dobi veljavo nova koncesija. In tu ne gre za to, da se nadomesti jedna beseda z drugo, vsebina pa ostane nespremenjena. Vsak pravniški začetnik, ki je srečno prebil tretji državni izpit ter se količkaj bavil z upravnoslovjem in finančno vedo poučil bi lahko g. pisatelja, da je privilegij severne železnice kaj čisto drugega nego koncesija. Razloček namreč obstoji v tem, da koncesijski zakon z 14. sept. 1854 v § 8. za vse koncesijonirane železnice brez izjeme določa, da preidejo po preteku koncesijske dobe *ipso jure* brez vsake odškodnine državi v last. (*Heimfallsrecht.*) Dosedanji privilegij severne železnice z dné 4. marcija 1836 pa naravnost v § 10. naglašá, da sme podjetnik, kadar mu poteče privilegijski obrok, prosto gospodariti z vsem premičnim in nepremičnim imetjem svojega železničnega podjetja.

Ker tedaj finančni strokovnjak „Slov. Naroda“ niti poznal ni tega glavnega razločka, za to tudi trdovratno v svojem članku zamolči neljubi mi faktum, da bode država na podlagi pogodbinega načrta v prijetnem položaji, l. 1966 v svojo last sprejeti čisto zastonj vso severno železnico, katera dandanes reprezentuje vsaj 200 milijonov gld. dejanske vred-

nosti. Toda — „*minima non curat praetor*“! Veliko več preglavice dela „Narodovemu“ kritiku nerazumljiva mu določba, da ima nova koncesija teči do l. 1966, tedaj celih dolgih osemdeset let! V tem oziru naš finančni politik ni osamljen. Pridružila se mu je tudi celo „Deutsche Zeitung“, o kateri bi vendar smeli soditi po znani pravdi o molčarini, da je dokaj podkovana v železničnih zadevah. Osemdeset let — v istini dolg obrok! Ali v naglici je pregledala naša gospoda, da se vse avstrijske železnične koncesije običajno podelé na 90 let in da v avstrijskem železničnem pravu imamo sploh le dve izjemi s 50letno (Liberec-Zittauska in buštěhradská železnica) in tri izjeme z 80letno koncesijsko dobo (Gradec-Köflach, Brn-Rošice in Ustje-Toplice). V tem oziru nas celo prekosi Francoska, katera vsem svojim železnicam dovoljuje koncesije na 99 let. Da se pa ni mogel odmeriti severni železnici mnogo krajši obrok v tem trenutku, ko smo jo s pogodbo primorali, zadolžiti se za novih 50 milijonov, kateri se morajo amortizovati iz društvene blagajnice — to je menda očitvidno vsakemu, le ne razsodnemu sodniku „Slov. Naroda“. Kajti še v tistem članku iznenadja čitatelja z nečuvno novico, da se pod novimi emisijami denarstveno tako solidnega društva le prikriva — „državno darilo 50 milijonov“! Tudi to ga ne moti, da § 28. pogodbinega načrta oprošča kolektivine in pristojbin le prioritete prve emisije, katera po jasni določbi ne sme presegati nominalnega zneska 25 milijonov. — Da bi namreč nekoliko veljave pridobil svojim smelim trditvam, se ne briga za malenkost 10 milijonov ter oblastno beseduje o „novih piruhih“, rekoč: „prva nova emisija 35 (*sic*) milijonov prosta je koleka in pristojbine!“

Nič bolj ne ugaja strogemu sodniku ona določba, ki se tiče eventualne državne odkupnine. Le škoda, da te določbe niso izumili „naspretni“ ali „brezvestni“ uradniki in kapitalistični Shylocki, ki so sestavljali toliko obsojeno

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gógolj, poslovenil K. Štrekelj.)

I.

Konec Kijeva šumi, buči: asaul Gorobec praznuje ženitev svojega sina. Mnogo ljudi je prišlo k asaulu v gosti. V starih časih so radi dobro pojedali, še rajši dobro popivali, in še rajši dobro poveselevali se. Prišel je na svojem rjavcu tudi zaporožec Mikita, naravnost od veselega pirovanja na Perešljajem polji, kjer je sedem dni in sedem noči pojil kraljeve šlahčice* z rudečim vinom. Prišel je z one strani Dněpra, kjer mu je ležalo selo mej dvema gorama, tudi čvrsti junak Danilo Buruljbaš z mlado svojo ženo Katarino in enoletnim sinom. Čudijo se gostje belemu licu gospe Katarine, obrvim njenim, črnim kakor nemški žamet, prekrasni njeni obleki in črevljem s srebernimi podkóvami; ali še bolj se

čudijo, da ž njo ni prišel tudi stari oče. Še le eno leto živi za Dněprom, eno in dvajset let pa je bil brez vesti izginil in povrnil se k svoji hčeri, ko se je že bila omožila in sinú porodila. On bi pač mnogo čudovitega znal povedati. Kako tudi ne, ko je tako dolgo živel na tujem! Tam je vse drugače; tam ni takih ljudi, tudi cerkev Kristovih ni... Ali on ni prišel.

Gostom nanesejo žganja z rozinami in slivami, pa pogače na veliki skledi. Godci posežejo za spodnjim delom, kjer so bili vmešeni tudi denarji, potihnejo za nekaj časa in poleg sebe položé cimballi, gosli in bobne. Mej tem brišejo si mlade žene in dekleta roké s šitimi robcí in z nova stopajo iz svojih gruč; mladenčci pa se upirajo v bok, prevzetno se ozirajo okrog in pripravljeni so, iti jim naproti —, ali tu prinese stari asaul dve sveti podobi, da bi blagoslovil poročenca. Ti podobi dobil je od častitega puščavnika, starca Jarneja. Nista bogato odičeni, ne blestita se v srebru in zlatu, ali nobena nečista sila ne sme se dotakniti tistega, kateri ju ima v svojem domu. Asaul povzdigne podobi kvišku in se pripravlja na kratko molitev... ali otroci, ki

so igrali na tleh, nenadoma zakričé in ves narod se prestrašeno umakne ter vsi boječé pokažejo na kozaka, ki stoji mej njimi. Kdo je to, nihče ne ve. Ali on prične plesati narodu v slavo kozaški ples in uže se mu je posrečilo, pripraviti v smeh množico, ki ga je obstopila. Ko pa povzdigne asaul podobi, spremeni se nenadoma kozaku ves obraz; nos mu naraste in se obrne strani, mesto rjavih švigajo mu zelene oči, ustne mu postanejo modre, brada se mu strese in zaostri, kakor kopje, iz ust prikažejo se mu čekáni, zadaj vzraste mu grba, in mladi kozak spremeni se v — starca.

— To je on! to je on! zakričé v tolpi ter tesno se prižimajo drug k drugemu.

— Čarovnik se je z nova prikazal! kričé matere in grabijo svoje otroke za roke.

Častitljivo in veličastno stopi asaul naprej, pokaže mu sveti podobi in reče z velikim glasom: Izgini, podoba hudičeva, tukaj ni zate mesta! In čudni stavec zasičé in zaškripa s zobmi kakor volk ter izgine.

Vzdigne se in šepetá, kakor morje o nevihti, mej narodom šepetanje in besedovanje.

— Kak čarovnik pa je to? vprašujejo mladi, neizkušeni ljudje.

* Mal poljski plemenitaš.

pogodbo, temveč da je tudi to le uže zdavna priznato načelo našega železničnega prava, posneto po vzgledu Francozov, kateri so isto pravico uvedli v svoje železnične *cahiers de charges*.

Nikdo nam ne more zameriti, ako po teh jasnih svedočbah čudovite plitvosti z nasprotne strani ne čutimo posebnega veselja, nadaljevati neplodno polemiko. Pač pa moremo dandanes, ko se povsod čujejo glasne terjatve, naj vlada podprži severno železnico, nekoliko bolj natančno si ogledati vprašanje, ako bi tako postopanje v istini ugajalo državnim in občno-gospodarstvenim interesom ali ne?

Kajti odkrito priznavamo i mi, da je načelo državnih železnic po vsem opravičeno. V tem oziru smo privrženci Lor. Steina, kateri naravnost trdi, da „mora vsaka železnica biti državna last, ako bi jo država morala graditi v splošnem interesu.“ V to kategorijo spada sigurno tudi severna železnica in le o tem morejo biti različna mnenja, ako bi kazalo, v sedanjih razmerah razsvojiti njene dosedanje lastnike.

In tú moramo najprej odločno se protiviti razširjenim nazorom, da ima tudi za avstrijsko železnično politiko merodajen biti vzgled nemškega kancelarja. Če se je Bismarck na vse kriplje prizadeval, podpržati nemške železnične proge, zgodilo se je to mnogo bolj s političnih razlogov nego z gospodarstvenih. Železnemu kancelarju bile so državne železnice le nov obroč, s katerim je hotel osigurati ponosno poslopje novorojenega nemškega cesarstva; premagati je mislil tem načinom centrifugalne težnje, uničiti zadnje ostanke samostojnosti, katero so si bile še ohranile zavezne dežele. Odtod je izviral tudi odločni upor, katerega je njegov razviti naklep našel pri nemških zaveznih državah. Naravno tedaj, ako bi ga s političnega stališča hoteli posnemati naši centralisti, težko umljivo pa, da se za pruske uzore navdušujejo oni, kateri se vendar potegujejo za načela deželne samouprave.

Isto tako ne gré prezirati, da je Bismarck nakupaval pruske železnice tedaj, ko so bile državne blagajnice še do vrha polne onih pet milijard, katere so Francozi bili prisiljeni plačati svojemu zmagovalcu. Kak razloček pa med denarnim stanjem nemške države in med finančno bēdo avstrijskega cesarstva! Tudi v tem oziru velja tedaj stara prislovica: *Duo quum faciunt idem, non est idem*.

Ravno ta neugodni denarni položaj naše denarne polovice pa je prisilil državno upravo, da je podpržala nekatere železnice, katere so vsled nezadostnih dohodkov leto za letom naglala izdatna bremena državi, ki je morala porok biti za njih obrestovanje. Le garancija za železnične obresti znaša v državnem proračunu nad 22 milijonov gold. letnih stroškov in tedaj je zahtevala zdrava finančna politika, da je država sama prevzela oskrbnitvo in

lastnino onih prog, za koje je itak vsako leto trebalo, plačevati neštete svote. Severna železnica pa, katera svojim delničarjem plačuje na obrestih in superdividendi 15 do 17% na leto, je v čisto drugačnih razmerah nego ces. Elizabetina zapadna ali Fran-Josipova železnica, da čisto molčimo o Rudolfovi železnici. (Dalje prihodnjič.)

Deželna kmetska enketa.

(Konec.)

O odstranjenji davkarskih eksekutorjev poroča g. Kersnik in nasvetuje:

Sl. enketa naj sklene: Sklepu deželnega zbora kranjskega v 10. seji dne 11. maja 1883 v resoluciji gledé vplačevalnega termina za davke in gledé preosnove inštitucije davčnih eksekutorjev enketa po polnem pritrjuje in sl. vlada se prosi, v smislu teh resolucij nasvetovane olajšave vpeljati.

Gosp. Ogulin želi, ko bi se iz doneskov za eksekutorje občinam povrnili troški, katere imajo zaradi posredovanja.

Gosp. Robič predlaga, naj se pristojbine za eksekutorje znižajo na polovico.

Pri glasovanji sprejmo se predlogi gg. Kersnika in Robiča.

Gosp. Klun poroča o vprašanji prostega ženitovanja ter nasvetuje:

Sl. enketa naj sklene:

1.) Deželnemu odboru se toplo priporoča, da, izvrševajoč sklep deželnega zbora z dne 19. oktobra 1883, sl. deželnemu zboru pri prihodnjem zborovanji predloži načrt postave, ki bi vravnava izdavanja ženitovanjskih oglasnic v vojvodini kranjski.

2.) Deželnemu odboru se priporoča, da naj se do tja, dokler ta postava ne zadobi veljave, ženinam, katerim občine odrekajo ženitovanjske oglasnice, in ki se vsled tega s pritožbami obračajo do deželnega odbora, ženitovanjske oglasnice dajo z odločnim naročilom, da morajo občini plačati postavno takso, katero njih občina v smislu tarifa 4. točke (postava z dne 3. decembra 1868) za ženitovanjske oglasnice pobira.

Predloga se sprejmeta.

Dr. Vošnjak poroča o strogejšem policijskem redu, zaradi katerega je bilo veliko pritožb. Župani bi morali biti bolj ostri. Predloga ne stavi, ker je stvar v zvezi z prenarodbo občinskega reda, po kateri naj bi se dovolila občinskim predstojnikom pomoč c. kr. žandarmerije.

Dr. Namorš želi, da bi se županom dovolila pomoč c. kr. žandarmerije, isto tako g. Ogulin, kateri želi, da bi se prepovedalo staviti kočje ob samotnih krajih, komur enketa pritrudi.

Obvelja tudi nasvet, da se odpravi mala loterija, pri kateri priliki gosp. Valjavec pové, da se znosi v malo loterijo samo iz tržiškega okraja do 14 000 glđ.

ščečimi damaščenkami in snegobelim pajčolanom pokrili ves hribovit Dněprov breg, in bi se bila senca poskrila daleč kje v goščavi smrek.

Spredi Dněpra plava čoln. Spredi sedita dva mladeniča: érnaški kozaški šapki potisnila sta na čelo, in izpod vésel brizgajo na vse strani vodene kaplje, kakor iskre od kresala.

Zakaj ne pojeta kozaka? Zakaj ne govorita ni o tem, kako uže hodijo po Ukrajini rimski popi in prekrščejujejo kozaški narod v katolike; zakaj ne o tem, kako so se dva dni bili pri Slanem jezeru s krimsko hordo? Kako naj bi pela, kako govorila o mnogoterih stvaréh, ko se je njun gospod Danilo zamislil takó, da se mu je rokav rudečega župana spustil iz čolna ter se pere v vodi? Gospa Katarina tiho ziblje dete in ne spušča ž njega oči; nezavihano prajžno sukno, pokrito s sivim prahom, pa jej moči voda.

Prijetno je, gledati sē srede Dněpra na visoke gore, široke travnike, zelene gozde! Te gore nise kakor druge gore; one nimajo vznožja; spodaj in zgoraj imajo le ostre vrhove, a pod njimi in nad njimi je visoko nebo. Ti gozdi, ki stojé po hribih, niso kakor drugi

Gosp. Detela priporoča, naj bi bila sol bolj po ceni, da se more rabiti i za živino.

Dr. Vošnjak priporoča, naj bi se skoraj rešilo jako važno vprašanje, kdaj in kje človek zadobi domovinsko pravico.

Gosp. Bavdek ugovarja, da bi bilo to za občine v ljubljanski okolici jako slabo, ako bi v njih zadobil domovinsko pravico vsak, ki deset let tam biva, kajti v teh občinah se naseljuje mnogo delavcev brez vsacega premoženja.

Dr. Vošnjak pravi, da se, se vé da, velika mesta tega branijo, a deželi bi bilo na veliko korist, ko bi vsak zadobil domovinsko pravico v občini, kjer stanuje vsaj deset let.

Gosp. Detela temu pritrjuje, kajti tu ne gre gledati na posamezne občine, nego na vso deželo. Tako je morala Kranjska dežela plačati za žensko, ki je bila v Trstu rojena in katere mož je bil v Trstu doma, celih 1000 glđ., za to, ker je imel oče njenega moža domovinsko pravico v Slavini na Notranjskem. Pri glasovanji se sprejme predlog dr. Vošnjaka.

S tem so razprave enquete končane in seja se sklene ob 1/27. uri zvečer. — O konečnih govorih smo uže poročali.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V državnem zboru so dr. Kopp in drugovi interpelovali vlado zaradi dunajskega živinskega trga. V tej interpelaciji vprašajo omenjeni poslanci ministerstvo, kako da zamore opravičiti svoje postopanje, ki škoduje (po mnenju interpelantov) mestu dunajskemu in celi naši državni polovici in kaka sredstva hoče vlada vporabiti, da popravi škodljive nasledke svojega postopanja.

Kazenski odsek je 26. aprila imel sejo zaradi predloga poslanca Hevere gledé postopanja proti postopačem. Sklenil je, da naj odločujejo deželni zbori o napravi in o organizaciji posilnih delavnic za celo deželo ali posamezne okraje in občine.

Justični odsek se je posvetoval o nekaterih spremembah, koje nameravajo vpeljati pri advokatnem redu.

Predsednik poljskega kluba, dr. Groholski, pride še le v torek na Dunaj, za to ne bode imel klub Poljakov svoje seje pred sredo. Takrat se bode posvetoval tudi o severni železnici.

Finančni odsek ogerske poslanske zbornice je 25. aprila sprejel zakone o prvi sedmograški in donavsko-dravski železnici, ki se prevzamejo v državno last.

Tuje dežele.

Nemški državni kancelar, knez Bismarck, je nekoliko obolel in ravno tako državni tajnik grof Hatzfeld; ker je ob jednom tudi državni podtajnik zunanjih zadev, Busch,

gozdi; to so lasje vzrasli na kosmati glavi gozdnega duhá. Pod glavo mi je si brado v vodi, a pod brado in nad lasmi je visoko nebo. Ti travniki niso, kakor drugi travniki: to je zelen pas, s katerem je po sredi prepasano okroglo nebo, a po gorenji in dolnji polovici plava mesec.

Ali gospod Danilo ne gleda okrog, on gleda na mlado svojo ženo. — Čemu, mlada moja ženica, zlata moja Katarina, si se udala skrbem?

— Nisem se udala skrbem, gospod Danilo! Mene ostrašile so čudne povesti o čarovniku. Pravijo, da se je porodil v tako strašni postavi... in nihče od otrok ni hotel ž njim v mladih letih igrati. Čuj, Danilo, kako strašno govore: da so se mu vsi čudili in smijali. Ako ga je kedo o mračnem večeru srečal, tedajci je zapazil, kako odpira usta in kaže zobé. In naslednjega dne našli so takega človeka mrtvega. Strah in groza me je bilo, ko sem poslušala te povesti, pravi Katarina, vzame robec in otira ž njim obraz otroku, ki ji spi v naročji. Na robcu bile so vvezeni z rudečo svilo listi in jagode.

(Dalje prihodnjič.)

— Nesrečo pomeni! pravijo starci ter majajo z glavami. In povsod po širokem dvoru asaulovem se zbirajo ljudje v gruče in poslušajo povest o čudnem čarovniku. Ali vsak jo pripoveduje drugače, in nič gotovega ne vé nihče povedati o njem.

Na dvor zavalili so sod medú in razpostavili so nemalo veder grškega vina; vse se znova razveselí; godci zapiskajo; dekleta pa mlade žene in čvrsti kozaki v svetlih županih zarajajo. Še celo devetdesetletni in stoletni starci vzdigajo se od pirovanja in poskušajo plesati, živo spominajoč se stare dobe. Pozno v noč še popivajo, popivajo takó, kakor se dan danes več ne popiva. Gostje počno razhajati se, ali le malo jih najde pot domov: mnogo prenočuje jih kar na širokem dvorišču asaulovem; a še več kozakov zaspí kar neproseni pod klopmi, na tleh, zraven konja, blizu hleva; kamor se od pijače kozaška glava zavalí tam obleži in smrčí, da se po vsem Kijevu sliši.

II.

Mirno je razsvetljen ves svet; mesec se je dvignil izza gore. Zdi se, kakor bi bil z bli-

podal zaradi slabega zdravja na odpust, pišejo časniki, da imajo gospodje „egiptovsko mrzlico“ — kajti ravno sedaj se je hotel angleški poslanec dogovarjati z njimi o zadevah konference in o načrtih Gladstonovih.

Francoski list poroča, da je sklenil pač poklicati zaporedoma vse škofove v Rim, da se bode z njimi posvetoval o ostavljenji Rima.

V Parizu je prodrlo prepričanje, da mora francoska vlada porabiti neugodno sedanje stališče Angleške v Egiptu in da mora z vsemi močmi oživiti nekdanji svoj vpliv v Nilovih deželah. Ministerski svet je principijalno sicer sprejel angleško vabilo k konferenci, a čuje se, da so vladni možje tega menja, da Angleška ne bode prodrla s svojimi finančialnimi načrti. Ferry je poklical francoskega poslanca de Courcela iz Berolina v Pariz, da se bode udeležil posvetovanj o postopanju francoske države na londonski konferenci.

Zadnji mraz je baje močno škodoval francoskim vinogradom in bati se je jako slabe vinske letine.

V **Turinu** so 26. aprila slovesno otvorili národno razstavo v pričó kraljeve obitelji, diplomatskih zastopnikov, ministrov in uradov. Princ Amadej, predsednik razstave, je dejal pri otvoritvi, da Italija bojuje gospodarstveni boj, ko je končala onega za národno zjedinenje. Zvečer je bilo mesto krasno razsvetljeno. Narod je navdušeno pozdravljal kraljevo rodbino.

Iz **Madrida** poročajo zopet o pojavih vojaške vstaje. V Barceloni so pripravili vojaškega poveljnika, mnogo častnikov in civilistov, v Kordovi žandarmerskega kapitana, v Kadiksu pa nekaj civilnih oseb. Pripravljali so vstajo, a vlada jim je prišla še o pravem času na sled.

Angleški listi hudo obsojajo vlado, ako v istini misli prepustiti Berber usodi njegovi. Nekateri trdijo, da če pade Berber, potem so vsi Evropejci v Zgorenjem Egiptu v smrtni nevarnosti.

Povabilo za konferenco so dobile že vse velevlasti. Kakor se čuje, pritrdile so vse konferenci, a to še ne kaže, da bode Angleška prodrla s svojimi nazori in s svojim načrtom o likvidaciji državnega dolga egiptovskega. Ravno iz Pariza se oglašajo državniki zoper namene angleške vlade in mogoče je, da se stvar ne bode gladko iztekla, ako Francoska poseže sovražno vmes.

Iz **Carigrada** prihaja vest, da je ruski poslanec pl. Nelidov opozoril turško vlado na mahinacije, katere delajo prijatelji kneza Vogoridesa, da bi svet prepričali, kako želi vse prebivalstvo Vzhodne Rumelije kneza še nadalje za namestnika. Poslanec je za dokaz povedal, da so Bulgari silili muhamedance, vdeležiti se taborov, češ da se bode tam govorilo in sklevalo zoper Rusko, ki je muhamedancem se vé trn v peti!

Turška vlada je imela namen, kneza Vogoridesa provizorično še potrditi na njegovem mestu, a sedaj tega pač ne bode mogla stvoriti. Ko knez odstopi, nadomestoval ga bode začasno generalni tajnik dr. Krestović, dokler ne dobé novega gubernérja, ki bode všeč vsem velevlastim.

V **egiptovskem** ministerskem svetu je Riaz paša izjavil, da so Angleži odgovorni za desorganizacijo Egipta in za anarhijo, ki se kaže povsodi. Rekel je, da je angleška uprava slaba, samopridna in ogromno draga, ona mora uničiti blagostanje dežele.

Dopisi.

Iz **Trsta**, 24. aprila. (Izv. dop.) V sodni Gorici zboruje ribarska konferenca; da se sedaj ne more še najpozitivnejega o tej konferenci zvedeti, je samo ob sebi umljivo, ker je stvar do razključka sej tajna. Toliko pa se vendar iz zanesljivega vira poroča, da je zborovanje jako živahno; posebno kar se tiče avstrijskih poverjenikov mora se reči, da strogo postopajo v interesu domačega ribištva. Tržaška okolica, katere podnožje je domača Adrija, ima pri tej konferenci tudi govoriti.

V ta namen podala se je deputacija, na čelu ji naš vrli državni poslanec Nabergoj, v Gorico, da tam izrazi pritožbo proti ribarenju Chiozotov na tržaških obalah. Vsi Italijanom prijazni listi v Trstu, Istri in Gorici potezajo se za „svoje“ Chiozote. Jadikovanje je strašno in boječji trdijo, da, ko bi se Chiozotom zabranilo ribariti v avstrijskih vodah, bode manjkalo rib v primorskih mestih. Kako abotno je to, mora si vsak misliti, kdor pozna naše razmere. Ako bi se o tej važni stvari ne spremenilo ničesar ali pa le malo v prid našim ribičem, bodo reveži pač v silni zadregi in bati se je novih preprirov in nemirov. — Veliko senzacija je napravilo vgrabljenje vaših socialistov. Celó bela Ljubljana ima te ljudi! Samo to nas tolaži, da sta priprta dva pač bolj osamljena zastopnika nevarnih doktrin in da se ta bolezen ne bode nikdar vkoreninila v vaši stolici. — Prijazna pomlad se je pričela, z njo pa tudi sezóna društvenega življenja. Izleti so sedaj na dnevnem redu. Iz Trsta odhajajo vsako nedeljo parniki v Istro, v Koper, Piran, Izola in dalje proti jugu in tudi železnica vozi z zabavnim vlakom do Kormina od nedelje dalje. Politično društvo sklenilo je v današnji seji, da priredi v Istri, in sicer v Pasji vasi v koperskem okraju, prvo nedeljo 4. maja občni zbor. Ravno v tem okraju deluje italijanski aparat za prihodnje volitve z vsemi sredstvi. Ponuja denar za popravo cerkva in občinskih uradov, dobrika se kmetom z raznimi obljubami itd. Politično društvo „Edinost“ mora vso pozornost obračati na koperski okraj in si ustanoviti permanentno zvezo z zaupnimi možmi pismeno in ustmeno.

„Tržaški Sokol“, kateri je uže do Doline v Istri izlete priredil, moral bi izleteti v kratki študi še v druge kraje, zlasti v Pasjo vas, kjer so narodnjaki uže od nekdanj bolj vneti. Pevski zbor delavskega podpornega društva priredil je minulo nedeljo v dvorani na „Zelenem hribu“ svoj koncert. Vse točke programa vršile so se izborni. Petje pod vodstvom g. pevovodje Stele-ta bilo je izvrstno in mora se reči, da ima „Delavsko društvo“ jako spretni pevce; vsi komadi morali so se ponavljati. Pri tem koncertu izročena je bila tudi zlata svetinja predsedniku društva s primernim govorom, na kar se je predsednik s krepkim glasom zahvalil. Po koncertu sledil je ples do ranega jutra. — Te dni ima pripluti v Trst ruska oklopna „Svetlana“; tudi angleško brodovje pride sredi maja v našo luko. Vojsna v Sudanu škoduje mnogo trgovini, več pridelkov iz Afrike se je podražilo.

Popotni učitelj g. Kramar začel je svoje predavanje minuli teden po okolici in v bližnji Istri. Povsod je imel na stotine vnetih poslušalcev. Za popotnega učitelja Baldineja, kateri je prej našim kmetom v italijanščini predaval, se nihče več ne zmeni. Vlada se je sama prepričala, da je s slovenskim popotnim učiteljem mnogo vstregla Primorcem in Istrijanom. Potreba bi bilo tudi, da bi izhajal slovensk strokovnjašk list, kajti tukajšnje italijansko kmetijsko društvo izdaja ga le v italijanskem jeziku. Tak časopis se vé da ne koristi našemu kmetu, ker ga ne razume. — Te dni ogledavoli so vnajni kapitalisti več zemljišč okolo Trsta, katere mislijo kupiti, da si razne tovarne zidajo, ko jenja prosta luka. Tudi nasprotniki so prevideli, da je sedanje stanje s svobodno luko neznošno postalo in sedaj si želijo tudi oni, da bi se stvar prej ko prej izvršila. Komisija, katera se je vrnila od svojega popotovanja v prve pomorske luke, je baje nabrala toliko tvarine, ki jo bode v kratkem objavila, da se bodo razne naprave uže koncem tekočega leta delati pričele.

Razne vesti.

— (Iz Heidelberga) se poroča, da zapustiti cesarica Elizabeta in princesinja Marija-Valerija 1. maja ob 3. uri popoldne Heidelberg, ter se odot podasti najpoprej v Amsterdam, koder bosta bivali tri dni. Pred vračanjem na Dunaj se bosta mudili visoki gospi še nekoliko časa v Monakovem in Possenhofnu.

— (Ovacija.) V predvečer 16. rojstnega dne t. m. sta napravili v Heidelbergu pevski društvi „Harmonie“ in „Concordia“, v kojih so bili zastopani vsi društveni krogi, nadvojvodinji Mariji Valeriji pevsko ovacijo. Peti zbori so napravili na slavljenko velik utis, vidno ginjena se je zahvalila za napravljeno jej veselje in čestitko. Petju je takoj sledila krasna razsvetljava. Pri obeh slavnostnih trenutkih je bilo na nogah celo mesto. Druzega dne je čestital župan v imenu mesta in njegovega prebivalstva.

— (Odmev izseljencev v Ameriko.) Pod tem naslovom piše *Gazzetta di Bergamo*: Nekateri spekulantje nagovarjajo po Lombardiji kmete, da bi poprodali svoje imetje in šli čez ocean v daljno Ameriko. Vožno jim bode dotični agent preskrbel brezplačno, vkrcali bi se pa v Havru. Laška vlada je vsled tega uže poslala do vseh prefektov strogi ukaz, da se vsem županijam naloži, ostro paziti na take agente, kateri zapeljujejo uboge kolone (laške najemnike), da bi se izselili. V svarilo priobčila je grozen stan nekaterih izseljencev v Ameriki, kateri so, ko pridejo tja, kakor prodani sužnji in vjetniki, in nimajo upanja več svoje domovine videti, ker ni denarja, da bi se rešili uboštva, ki jih tare v močvirnih, nezdravih krajih. V jednom samem kraji je neka naselbina zgrubila v teku jednega leta iz med 300 rodbin 370 ljudij in bode po polnem vničena. Naj bode to tudi svarilo našim Slovincem, ako bi se priklatil kak tak agent med nje, da naj nikakor ne hodijo v Ameriko, če jim tudi pot plačajo; šli bi le v lastno nesrečo!

— (V celici obesil) se je 21. t. m. eden izmed morilcev žandarja Spaczeka v Iglavi na Moravskem. Zjutraj so ga našli čuvaji viseti na oknu. Srjaco in žepno ruto je bil narezal in ju povil skup, da si je napravil vrv, ki mu je pomagala na oni svet.

— (Rabuke v kaznilnici.) V Steyru so 20. t. m. hoteli kaznenci „demonstrovati“ zoper vodstvo kaznilnice. A ravnatelj je zvedel, kaj pripravljajo gospodje tatovi, ubijalci in druga čestita družčina, ki je izročena njegovemu varstvu. Zato so bili vojaki pripravljene, da posežejo takoj med družhal, ko bi se čuli glasovi vpóra. Ko je bila tega dne popoldanska božja služba, vstane v cerkvi eden izmed lopov in dá znamenje za razbijanje. Duhovnik je komaj ušel v zakristijo; a takoj so bili vojaki na pozorišču. Poveljnik je vkazal z bajoneti napasti razgrajajoče kaznence in kmalu je bilo svetišče pravo bojno polje. Nad 20 lopov je ležalo ranjenih po tleh, ki so bila vsa krvava. Bojevalo se je nad 400 kaznencev in 60 vojakov. Sedem do osem zaprtih je težko ranjenih, drugi pa bolj lahko. Koliko pa je padlo skrivnih batin in udarcev s puško, o tem se pač ne bode natanko zvedelo. Lopovi bodo take stvari zamolčali in rajše na tihem potrpeli, da se ognejo hudi kazni.

— (Surovost.) Čudne občutke je moral imeti štajarski zidar Jurij Plöchl v Budapešti, ko se je zbudil 22. aprila zjutraj. Močno ga je bolelo krog ušes; ko se hoče za uho prijeti in popraskati, zapazi, da nima ušesa. Ko je namreč ves pijan domov gredoč ob železničnem mostu obležal ter trdno zaspal, mu je nekdo med tem uho odrezal.

— (Nesrečni krompirjevi olupki...) Te dni se je obesil na Pomorskem 13letni deček iz jeze, ker je bil kregan, da je krompir predebelo lupil! Fanté pač ni bil pri zdravi pameti, kajti zaradi samih olupkov zapustiti ta svet, to je vendar malo čudno!

Domače stvari.

— (Odlični potniki.) Danes zjutraj je vojvoda parmeški prišel s posebnim dvornim vlakom z Reke v Ljubljano, kjer se je mudil jedno uro; od tod je popotoval z Rudolfovo železnico čez Gorenjsko dalje. Minister baron Pražák se je tudi danes zjutraj peljal skozi Ljubljano proti Trstu.

— (28. redni občni zbor denarne obrtniške pomočne družbe.) Včeraj se je vršil v mestni dvorani občni zbor tega denarnega društva, vključenega z omenjenim poroštvom, v navzočnosti 40 društvenikov. Načelnik, mestni odbornik g. J. N. Horak, prične zborovanje s sledečim odgovorom: „Slavna skupščina! Ravnateljstvo denarne obrtniške pomočne družbe je, ozirajoč se na priznано utrjeno željo več družabnikov, natisnilo in

razglasilo izpisek pri društvu shranjenih glavnice družbenikov in neudov ob enem z računskim sklepom. Čestiti družbeni udje opozorujejo se na § 21. družbenih pravil, vsled katerega se obresti polno vloženih deležev ne pripisujejo k glavnici. Leta 1883. je imela denarna obrtniška pomočna družba prometa 662 474 gld. primerjaje to svoto s prometno svoto leta 1882. 613 493 „

tedaj se vidi, da se je ta svota pomnožila proti prejšnjemu letu za . . . 48 981 gld. Preteklo leto vzela nam je nemila smrt za družbo mnogo zasluženega moža. Gospod Viljelm Rudholzer, v vsakem oziru vzgleden meščan, bil je skozi 15 let namestnik ravnatelja. Slavno skupščino prosim, naj ohrani umrlega v prijaznem spominu in Vas vabim, da v znamenje sočutja vstanete. (Se zgodi.) Izredna sreča mi je bila, da me je Njegovo Veličanstvo, naš presvetli cesar in kralj, pri Njegovi prisotnosti v Ljubljani dvakrat popraševalo o tukajšnjih razmerah obrtniškega stanja; na to sem odgovoril najpogostejše, da so stavbene obrti leta 1882. in 1883. dosti dela imele, ker so razen novih gradenj se tudi olepšavale skoro vse hiše v mestu, in ker je delo, tam je tudi zaslužek; dalje preti mali obrti prevelika konkurenca, ker proti veliki obrtnosti z njeno glavnico in njenimi stroji ni moč mali obrti se opomoči, a tudi mnogim trgovcem dela pohišno trgovstvo neopravičeno konkurenco. Upajmo, da bode sedaj po novem obrtnem redu za malo obrt nastala boljša bodočnost. Slavna skupščina! Iz teh vrstic Vam je jasno, da se Njegovo Veličanstvo, naš presvetli cesar, zelo zanima za obrtni stan in smo popolno prepričani, da Njegovo Veličanstvo tudi vse najboljše želj obrtnemu in delavskemu stanu in zanj po očetovsko zkrbji. Na podlagi tega prepričanja vabim Vas, da Njegovemu c. kr. apostolskemu Veličanstvu, našemu premilostljivemu cesarju trikrat slava! in živio! kličete." (Zborovalci vstanejo s sedežev in zbor vslikne trikrat navdušeno slava! in živio!) Verifikatorjem zapisnika imenuje načelnik v smislu društvenih pravil gg. Desrina in Friša; skrutinatorjem volilnih listov gg. Cariari-a; Vidmayerja in Fran Breskvarja. Društveni knjigovodja g. Ferdinand Bradaška poroča o denarnem stanju. Udov je bilo 255 koncem leta 1883. Njih deleži so iznašali 16 253 gl. 39 kr., obresti pa 1784 gl. 15 kr. Denarni promet kaže svoto 336 956 gl. 78 kr. Posojilni promet kaže, da se je na 3513 menjic posodilo 66 247 gl. Rezervni zaklad društva iznaša 13 864 gl. 26 kr. Obrestni kapitali naloženi pri društvu od neudov iznašajo obrestovani po 4 1/2% svoto 100 946 gld. 76 kr., obresti pa 4117 gld. 71 kr.

Gospod Ivan Zor poroča v imenu pregledovalnega odseka, da je vse po polnem natančno in vredjeno našel, tedaj nasvetuje, da se račun odobri in načelništvu prizna absolutorij, komur zbor enoglasno pritrudi. Na predlog načelnika gosp. J. N. Horaka dovoli se 10 udom načelnštva, vsacemu po 20 gld. letne nagrade. V načelnštvo se volijo po glasovnicah gg.: Ferd. Bilina, Jakob Naglas, Janez Mathian in Fran Geba. V pregledovalni odsek gg.: Srečko Noll, Janez Zitterer in Janez Zor. Potem se zborovanje po načelniku zaključuje.

(Gorelo) je včeraj v ulicah na Grad hiš. št. 13 v dimniku hiše g. Antona Jerančiča; vnele so se bile saje. Hišniki so prej, nego je prišla požarna bramba, pogasili ogenj.

(Stepla) sta se 12letna dečka Janez Grehota in Jarnej Štrukelj v saboto zvečer v Kravji dolini. Štrukelj je zagnal kamen Grehoti na glavo in ga težko ranil; fanta so oddali v bolnico.

(Občinska volitev.) V Dobu (okraj litijski) bila je 17. aprila občinska volitev. Za župana je izvoljen posestnik Tone Peve, za svetovaleca pa posestnika Tone Zupancič in Josip Golf.

(Difteritis) razsaja epidemično v Kranjski Gori. Zbolelo je nagloma več otrok in nekoliko jih je tudi užje pomrlo.

(Iz Planine) se nam piše: V planinski dolini je letos sadno drevje kaj lepo nastavilo cvetje ter obetalo obilo sadu, a vedno deževje pokončalo nam bode vse upanje ter nam preplavilo tudi lepe senožeti in njive, če se v kratkem ne zvedri.

(Toča) pobila je 20. t. m. popoldne v občini Vrh v okraji črnomaljskem. Sadno drevje in trto je skoraj po polnem uničila.

(V Bistrici vtonila) je 21. aprila mala hčerka Janeza Goloba iz Kropnika pri Homu. Očeta ni bilo doma in boleha mati je sama štiri-letnega deteta varovala. Otrok je silil k teti v Zadrago in ker mati ni privolila, letela je hčerka zoper voljo varuhinje od doma. Ker bolna mati ni mogla za njo, poklicala je svojega moža z bližnjega polja, da naj gre za otrokom. Oče je takoj šel v Zadrago, a tam ni našel hčerke. Pol-drugo uro jo je iskal krog doma v skrbeh in strahu in konečno jo je našel v bližnji Bistrici vtonjeno.

(Pogreša se) posestnik Ivan Petrič iz Ponikev. Šel je 31. marcija na živinski somenj v Rebro (v okraji Velike Lašice), a domu ga ni bilo več nazaj. Petrič je star 53 let in srednje velikosti, ima rujave lase in rujave obrvi, pa sive oči. Pri odhodu je nosil črno suknjo in ravne tako barvene hlače.

(Požarna kronika.) Dne 23. t. m. gorelo je v Vasi Lienfeld na Kočevskem. Ogenj je uničil jedno hišo in 10 gospodarskih poslopij. Kako je nastal požar, še ni znano; najbrže vsled nepravdnosti. Požarna bramba kočevska je s prebivalci vred kaj pogumno gasila in vbrnila, da se ogenj ni širil okoli. Škode je blizo 6700 gld., dotičniki pa so zavarovani za 4485 gld. pri raznih društvih.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Danaj, 28. aprila. V gosposki zbornici se spominja predsednik umrlih članov nadškofa Wierzeblejskega in knezoškofa Leissa; zbornica se vzdigne v znamenje sočutja. Potem se prične generalna debata o zakonu za davek na žganje, kateri se po govoru ministra Dunajevskega sprejme s tem dostavkom, da zadobi veljavo s 1. oktobrom; amendement grofa Leona Thuna v smislu sklepov poslaniške zbornice se zavrne. Zakon o pridobitvi gališkega petroleja se sprejme v drugem in tretjem branji.

Beli Grad, 28. aprila. Po krasno ozaljšanih cestah se gneti ljudstvo, pristajališče je okusno dekorirano. Ob 8 1/2 uri zjutraj je dospel cesarjevič s presvetlo soprogo, pozdravljen od groma topov. Na krovu ladije pozdravljali so ju srbski kralj in kraljica ter osobe, kateremu je bilo odkazano službovanje. Na obrežji stala je častna kompanija, godba je svirala avstrijsko himno. Cesarjevič je bil opravljen kot avstrijski general z velikim križem reda srbskega belega orla, kralj Milan kot avstrijski polkovnik s trakom Štefanovega reda. Ko je bilo predstavljanje pri kraju, prične se uhod v mesto. Od pristajališča do kraljevega grada bilo je vojaštvo v špaliru, nastavljena množica je povsod živahno nazdravljala. V prvi odprti kočiji ste sedeli cesaričinja in kraljica, v drugi cesarjevič in kralj, spremljani od eskadrona konjikov kraljeve straže. Potem so sledili vozovi z avstro-ogerskim poslanstvom, srbskimi ministri in družimi dostojanstveniki. Sprevod se je pomikal skozi tri slavoloke, kateri so bili okinčani s kipi cesarjeviča in cesaričinje, napisli, avstrijsko-ogerskimi in srbskimi zastavami.

V kraljevi palači pozdravljali so presvetla gosta prestolonaslednik kraljevič Aleksander, kraljevi dvor in kraljevi pobočniki. Potem se je vršilo defiliranje srbske vojske, ki je z vihrajočimi zastavami, godba na čelu, korakala mimo novega grada. Na to je cesarjevič sprejel metropolita, zbrane diplomate, senat, dostojanstvenike in načelnike uradov, meščansko deputacijo, katero je vodil župan. Sedaj hudo dežuje.

Kralj je z redovi obdaril vse osobe avstro-ogerskega poslanstva. Srbski uradni list, kateri je izšel danes z okvirom v narodnih bojah, pozdravlja najsrčneje imenom kraljeve rodline in srbskega naroda vzvišena gosta ter vidi v njunem pohodu izraz simpatij do srbskega naroda in srbskega kralja. To mu je poročstvo prijateljskih odnošajev ter garancija

za vsestranski napredek srbske države. Vsi drugi listi prinašajo slavnostne članke.

Dunaj, 27. aprila. „Pol. Corr.“ poroča iz Bukarešta, da je pri dvornem obedu kralj govoril sledečo napitnico: Vsa dežela se veseli z nami obiska, s katerim sta nas počastila avstrijski cesarjevič in soproga njegova. Spomin na ta obisk bode kot važna zgodba živel vedno v naših srcih; da je nam novo poročstvo za vezi, ki objemajo tako srečno obé državi in katere mi visoko cenimo. Imajoč najgorkejša voščila za blagor avstrijske cesarske hiše, vzdignem kupo ter pijem na zdravje avstrijskih veličanstev, cesarjeviča in soproge njegove! — Cesarjevič se je zahvalil za ljubeznjivi sprejem in je napil na zdravje kraljevega para in na blagor lepe, velike kraljevine, s katero nas tesno vežejo važni interesi in srčne simpatije. — O polunoci so gostje odpotovali. Poslovili so se presrečno od kralja in kraljice. Ogromna množica ljudstva jih je burno pozdravljala pri odhodu proti Belem Gradu.

Beli Grad, 27. aprila. „Videlo“ pozdravlja cesarjeviča s srčno dobrodošlico ter pravi: Visok in časten obisk prestolonaslednika jedne najstarejših in najslavnejših dinastij evropskih je vidno pripoznanje naše nezavisnosti in bleska srbske kraljeve krone, je garancija mirnega kulturnega razvoja srbske države.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 28. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.05
» » » » » srebri	81.20
Zlata renta	100.90
5% avstr. renta	95.65
Delnice narodne banke	851.—
Kreditne delnice	319.40
London 10 lir sterling	121.35
20 frankovec	9.63 ⁵
Cekini c. kr.	5.72
100 drž. mark	59.40

Tuji.

Dne 26. aprila.

Pri Maliči: Ephraim, trgovec, iz Hamburga. — Auschitz, trgovec, iz Siska. — Oreschnig, trgovec, z Dunaja. Pri Bavarskem dvoru: Ebner, zasebnik, iz Solnograda. — Simončič, zemlj. posestnik, iz Sevnice. — Spacapan, konjar, iz Gorice. — Belluzzi, trgovec, iz Gorice.

Umrlji so:

Dne 25. aprila. Marija Stois, gostinja, 88 l., Franciskanske ulice št. 6, za starostjo. — Anton Janovic, sin hiš. posestnika, 27 l., Kolodvorske ulice št. 27, vnetje pobočine.

Dne 26. aprila. Avgust Turk, mizarja sin, 8 mes. Hrenove ulice št. 16, vnetje dušnika. — Jovana Žitnik, hči kočarja, 4 1/2 mes., Illova št. 9, osépnice.

Tržne cene.

V Ljubljani 26. aprila: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 45 kr., domače 8 gld. 12 kr.; ječmen 4 gld. 87 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 69 kr.; proso 5 gld. 53 kr.; turšica 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 67 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 84 kr., špeh po 58 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjina 72 kr., drobiško po 40 kr. — Piške po 50 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 23 kr., slame 1 gld. 87 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladiščih), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 26. aprila.

Linc: 29 69 65 21 80.

Trst: 42 28 25 80 13.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nobo	Mokrina v mm
26. aprila	7. zjutraj	726.30	+ 9.2	szpd. sl.	obl.	15.10 dež
	2. pop.	727.50	+10.1	vzh. sl.	»	
	9. zvečer	729.30	+ 8.0	»	»	
27. aprila	7. zjutraj	730.56	+ 8.0	vzh. sl.	obl.	2.40 dež
	2. pop.	730.93	+12.6	»	»	
	9. zvečer	732.05	+ 8.7	»	»	